

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 11 juni 2013

om gemensamma principer för kollektiv prövning av ansökningar om förbuds föreläggande och av ersättningsanspråk vid åsidosättande av rättigheter som garanteras enligt unionsrätten

(2013/396/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, bland annat genom att underlätta tillgången till rättslig prövning, samt att trygga en hög konsumentskyddsnivå.
- (2) Den moderna ekonomin ger ibland upphov till situationer där ett stort antal personer lider skada av samma olagliga förfaranden i och med att en eller flera näringsidkare eller andra personer åsidosätter rättigheter som garanteras enligt unionslagstiftningen ("kollektiv skada"). De skadelidande kan i sådana fall ha skäl att kräva att bruket i fråga ska upphöra eller att begära ersättning.
- (3) Kommissionen antog 2005 en grönbok om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler⁽¹⁾. Under 2008 antogs en vitbok med förslag rörande kollektiv prövning i antitrustsammanhang⁽²⁾. År 2008 offentliggjorde kommissionen också en grönbok om kollektiva prövningsmöjligheter för konsumenter⁽³⁾. Under 2011 genomförde kommissionen ett offentligt samråd under rubriken "Mot en enhetlig EU-strategi för kollektiv prövning"⁽⁴⁾.
- (4) Den 2 februari 2012 antog Europaparlamentet resolutionen "Mot en enhetlig EU-strategi för kollektiv prövning", där parlamentet framhåller att varje förslag på området för kollektiv prövning bör vara utformat som en övergripande ram. Denna ram bör omfatta en gemensam uppsättning principer som ger enhetlig tillgång till kollektiv rättslig prövning inom unionen, särskilt i situatio-

ner som rör åsidosättande av konsumenters rättigheter. Parlamentet betonade också behovet av att ta vederbörlig hänsyn till de enskilda medlemsstaternas rättstraditioner och rättssystem och förbättra samordningen av god praxis mellan medlemsstaterna⁽⁵⁾.

- (5) Den 11 juni 2013 utfärdade kommissionen ett meddelande med titeln *Mot en europeisk övergripande ram för kollektiv prövning*⁽⁶⁾, där man redogör för vilka åtgärder som har vidtagits hittills och för de berörda aktörernas och Europaparlamentets synpunkter i denna fråga. Dessutom presenteras kommissionens syn på vissa centrala frågor när det gäller kollektiv prövning.
- (6) Det är en central uppgift för den offentliga tillämpningen att förhindra och bestraffa kränkningar av rättigheter som garanteras enligt unionsrätten. Möjligheten för privatpersoner att väcka skadeståndstalan avseende kränkning av sådana rättigheter fungerar som ett komplement till den offentliga tillämpningen. Även om denna rekommendation rör åsidosättandet av rättigheter som garanteras enligt unionsrätten, omfattar den alla situationer där överträdelse av regler som fastställts på unionsnivå har orsakat, eller sannolikt kommer att orsaka, skada för fysiska och juridiska personer.
- (7) Till de områden där kompletterande privat tillämpning i syfte att skydda fördragsstadgade rättigheter genom kollektiv prövning fyller en viktig funktion hör konsumentskydd, konkurrens, miljöskydd, skydd av personuppgifter, lagstiftningen om finansiella tjänster och investerarskydd. De principer som tas upp i denna rekommendation bör tillämpas övergripande och på lika villkor inom dessa områden, men även inom andra områden där kollektiv talan om förbuds föreläggande eller skadestånd vid åsidosättande av de rättigheter som garanteras enligt unionsrätten kan bli aktuell.
- (8) Individuella åtgärder, till exempel småmålsförfarandet för konsumenttvister, är de normala verktygen för att hantera tvister i syfte att förebygga skada och kräva ersättning.

⁽¹⁾ KOM(2005) 672, 19.12.2005.

⁽²⁾ KOM(2008) 165, 2.4.2008.

⁽³⁾ KOM(2008) 794, 27.11.2008.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 135 slutlig, 31.3.2010.

⁽⁵⁾ (2011/2089(INI)).

⁽⁶⁾ COM(2013) 401 final.

- (9) Utöver möjligheterna att vidta individuella åtgärder har alla medlemsstater infört olika typer av mekanismer för kollektiv prövning. Dessa åtgärder syftar till att förebygga och hindra olagliga metoder och se till att ersättning kan utverkas i situationer där ett helt kollektiv har lidit skada. Möjlighet att lägga samman yrkanden och föra talan kollektivt kan ge bättre möjligheter till rättslig prövning, särskilt i sådana fall där kostnaderna för individuella åtgärder avskräcker enskilda från att föra sin sak till domstol.
- (10) Syftet med denna rekommendation är att förbättra förutsättningarna till rättslig prövning vid åsidosättande av rättigheter enligt unionsrätten och i detta syfte rekommendera att alla medlemsstater inför system för kollektiv prövning på nationell nivå som följer samma grundläggande principer i hela unionen, med hänsyn till medlemsstaternas rättstraditioner och utan att avvika från kraven på skydd mot missbruk.
- (11) När det gäller talan om förbudsfröreläggande har Europaparlamentet och rådet redan antagit direktiv 2009/22/EG om förbudsfröreläggande för att skydda konsumenternas intressen⁽¹⁾. Det förfarande som införs genom direktivet ger dock ingen möjlighet för den som anser sig ha lidit skada till följd av olagliga metoder att erhålla ersättning.
- (12) Förfaranden att väcka kollektiv talan om skadestånd har i olika omfattning införts i vissa medlemsstater. De befintliga förfarandena för kollektiv prövning varierar dock kraftigt mellan dessa.
- (13) I denna rekommendation föreslås en uppsättning principer för kollektiv prövning i och utanför domstol. Dessa principer bör vara gemensamma i hela unionen, samtidigt som de respekterar medlemsstaternas rättstraditioner. De bör garantera att parternas grundläggande processuella rättigheter respekteras och förebygga missbruk genom lämpliga skyddsåtgärder.
- (14) Rekommendationen behandlar både kollektiv skadeståndstalan och – i den utsträckning det är lämpligt och relevant med avseende på de principerna i fråga – kollektiv talan om förbudsfröreläggande. Den påverkar inte befintliga sektoriella mekanismer för prövning av ansökningar om förbudsfröreläggande som regleras i unionsrätten.
- (15) Kollektiva prövningsmöjligheter bör omfatta sådana rätts-säkerhetsgarantier som gäller för parter i civilrättsliga mål. För att undvika att det utvecklas en kultur av rättegångsmissbruk i masskadesituationer, bör de nationella systemen för kollektiv prövning omfatta de grundläggande garantier som anges i denna rekommendation. Inslag som straffskadestånd, ingripande krav på att lämna ut handlingar inför rättegången (*pre-trial discovery*) och ersättning tilldelad av jury (*jury awards*), av vilka de flesta är främmande för flertalet medlemsstaters rättstraditioner, bör generellt sett undvikas.
- (16) Förfaranden för alternativ tvistlösning kan vara ett ändamålsenligt sätt att få en prövning till stånd i masskadesituationer. Sådana förfaranden bör alltid finnas tillgängliga vid sidan av, eller som en frivillig del av kollektiva prövningsmöjligheter i domstol.
- (17) Rätten att väcka kollektiv talan i medlemsstaterna är beroende av vilken typ av mekanism för kollektiv prövning det är fråga om. I vissa typer av kollektiva åtgärder, t.ex. grupp-talan där talan kan väckas gemensamt av de som anser sig ha lidit skada, är frågan om talerätt enklare än när det gäller företrädartalan. I det senare fallet bör således frågan om talerätt klargöras.
- (18) När det gäller företrädartalan bör talerätten begränsas till enheter som tillfälligt bemyndigats för ändamålet, till särskilt utsedda företrädarorganisationer som uppfyller vissa kriterier enligt lag och till offentliga myndigheter. Den företrädande enheten bör åläggas att bevisa sin administrativa och finansiella förmåga att företräda kärandenas intressen på lämpligt sätt.
- (19) Tillgången till finansiering för kollektiv prövning bör vara utformad på ett sådant sätt att det inte kan leda till missbruk av systemet eller intressekonflikter.
- (20) För att förebygga missbruk av systemet och främja en sund rättskipning bör kollektiv prövning inför domstol endast få äga rum under förutsättning att lagstadgade villkor för prövning är uppfyllda.
- (21) Domstolarna bör ha en avgörande roll när det gäller att skydda rättigheter och intressen för alla parter som är involverade i mål med kollektiv prövning och se till att förfarandena fortlöper på ett ändamålsenligt sätt.
- (22) På rättsområden där en offentlig myndighet har befogenhet att fatta beslut om att det har skett en överträdelse av unionslagstiftningen, är det viktigt att garantera förenlighet mellan det slutliga beslutet om den överträdelsen och resultatet av förfarandet för kollektiv prövning. Vid kollektiv talan som väcks efter ett beslut av en offentlig myndighet (uppföljningsåtgärder), kan man utgå från att

⁽¹⁾ EUT L 110, 1.5.2009, s. 30.

den offentliga myndigheten i samband med att den konstaterat en överträdelse av unionsrätten redan har beaktat allmänintresset och behovet av att undvika missbruk.

- (23) När det gäller miljölagstiftning är denna rekommendation utformad med hänsyn till bestämmelserna i artiklarna 9.3–5 i Uneces konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ("Århuskonventionen"), som uppmuntrar bred tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, fastställer kriterier som förfarandena bör uppfylla, inbegripet kriterier om att förfarandena bör vara snabba och inte oöverkomligt kostsamma, samt tar upp information till allmänheten och frågan om stödmekanismer.
- (24) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de principer som anges i denna rekommendation senast två år efter dess offentliggörande.
- (25) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om genomförandet av denna rekommendation. På grundval av denna rapportering bör kommissionen övervaka och bedöma de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna.
- (26) Inom fyra år från offentliggörandet av denna rekommendation bör kommissionen bedöma om det krävs några ytterligare åtgärder, däribland lagstiftningsåtgärder, för att se till att målen för denna rekommendation är helt uppfyllda. Kommissionen bör särskilt utvärdera genomförandet av denna rekommendation och dess inverkan på möjligheterna till rättslig prövning, rätten till ersättning, behovet att förebygga rättegångsmissbruk samt på den inre marknadens funktion, Europeiska unionens ekonomi och konsumenternas förtroende.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

I. SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

- Syftet med denna rekommendation är att förbättra möjligheterna till rättslig prövning, stoppa olagliga metoder och göra det möjligt för skadelidande parter att få ersättning i masskadesituationer som orsakats genom åsidosättande av rättigheter som garanteras enligt unionslagstiftningen, samtidigt som man säkerställer lämpliga processuella skyddsmekanismer för att förebygga rättegångsmissbruk.
- Alla medlemsstater bör ha kollektiva prövningsmöjligheter på nationell nivå som omfattar såväl ansökningar om förbuds föreläggande som ersättningskrav. Prövningsmöjligheterna ska vara utformade på ett sätt som respekterar de grundläggande principerna i denna rekommendation. Dessa principer bör vara gemensamma i hela unionen, samtidigt som de respekterar de olika rättstraditionerna i medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör se till att förfarandena för kollektiv prövning är rättvisa, skäliga, snabba och inte oöverkomligt kostsamma.

II. DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

3. I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- kollektiv prövning*: i) en rättslig mekanism som ger möjlighet för två eller flera fysiska eller juridiska personer, eller för en enhet som har rätt att väcka företräddartalan, att ge in en kollektiv begäran om att ett olagligt beteende ska upphöra (kollektiv prövning av ansökningar om förbuds föreläggande), ii) en rättslig mekanism som ger möjlighet för två eller flera fysiska eller juridiska personer som gör gällande att de har lidit skada i en masskadesituation eller för en enhet som har rätt att väcka företräddartalan att ge in en kollektiv begäran om ersättning (kollektiv prövning av ersättningsanspråk).
- kollektiv skada*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer gör gällande att de har lidit skada till följd av en och samma olagliga verksamhet som bedrivs av en eller flera fysiska eller juridiska personer.
- skadeståndstalan*: en talan varigenom ett yrkande om skadestånd framställs vid en nationell domstol.
- företräddartalan*: talan som väcks av en företräddarorganisation, en tillfälligt bemyndigad enhet eller en myndighet som företräder två eller flera fysiska eller juridiska personer som gör gällande att de löper risk att lida eller har lidit skada i en situation med kollektiv skada, utan att själva agera parter i förfarandet.
- kollektiv uppföljningsåtgärd*: en kollektiv talan som väcks efter det att en myndighet har antagit ett slutligt beslut som fastslår att en överträdelse av unionsrätten har ägt rum.

I denna rekommendation anges gemensamma principer som bör vara tillämpliga i alla fall av kollektiv prövning, också de som är specifika för kollektiv prövning av ansökningar om förbuds föreläggande eller kollektiv prövning av ersättningsanspråk.

III. PRINCIPER SOM ÄR GEMENSAMMA FÖR KOLLEKTIV PRÖVNING AV ANSÖKNINGAR OM FÖRBUDSFÖRELÄGGANDE OCH KOLLEKTIV PRÖVNING AV ERSÄTTNINGANSPRÅK

Rätt att väcka företräddartalan

- Medlemsstaterna bör utse enheter som ska ha rätt att väcka företräddartalan i enlighet med tydligt definierade villkor. Enligt dessa villkor bör
 - enheten vara av icke-vinstdrivande natur,

- b) det finnas en direkt koppling mellan enhetens huvudsakliga mål och de rättigheter enligt unionslagstiftningen som påstås ha blivit åsidosatta och med avseende på vilka talan väcks, och
- c) enheten ha den kapacitet i fråga om ekonomiska resurser, personalresurser och juridisk sakkunskap som krävs för att företräda flera kående och tillvarata deras intresse på bästa sätt.
5. Medlemsstaterna bör se till att den utsedda enheten mister sin talerätt om ett eller flera av villkoren inte längre är uppfyllda.
6. Medlemsstaterna bör se till att företräddartalan endast kan väckas av enheter som har blivit formellt utsedda på förhand i enlighet med rekommendationen i punkt 4 eller av enheter som har erhållit ett tillfälligt bemyndigande av en medlemsstats nationella myndigheter eller domstolar för en viss företräddartalan.
7. Dessutom, eller som ett alternativ, kan medlemsstaterna också bevilja offentliga myndigheter rätt att väcka företräddartalan.

Prövningsvillkor

8. Medlemsstaterna bör sörja för att det så tidigt som möjligt i en tvist kontrolleras huruvida villkoren för kollektiv prövning är uppfyllda. Om så inte är fallet bör förfarandet avbrytas.
9. Domstolarna ska för detta ändamål utföra nödvändig granskning på eget initiativ.

Information om kollektiv prövning

10. Medlemsstaterna bör se till att det företrädande organet eller den berörda gruppen av kående kan sprida information om en påstådd kränkning av rättigheter som följer av unionsrätten och om deras avsikt att ansöka om ett förbuds föreläggande för att få stopp på denna överträdelse och om eventuell kollektiv skada som har uppstått och deras avsikt att väcka kollektiv talan om ersättning. Det företrädande organet, den tillfälligt bemyndigade enheten, en offentlig myndighet eller gruppen av kående bör tillförsäkras motsvarande möjligheter till information om pågående skadeståndsmål.
11. Vid valet av spridningsmetoder bör man beakta de särskilda omständigheterna kring den kollektiva skadan i fråga, yttrandefriheten, rätten till information och en svarandes rätt till skydd för renommé eller företagsvärde innan domstolen fastställer dennes ansvar för den påstådda överträdelsen eller skadan i ett slutligt avgörande.

12. Spridningsmetoderna bör inte påverka tillämpningen av unionens regler om insiderhandel och otillbörlig marknads påverkan.

Den vinnande partens ersättning för rättegångskostnader

13. Medlemsstaterna bör se till att den part som förlorar ett mål med kollektiv prövning ersätter den vinnande partens nödvändiga rättegångskostnader (principen om att förloraren betalar), med förbehåll för vad som föreskrivs i relevant nationell lagstiftning.

Finansiering

14. Kärandeparten bör vara skyldig att vid inledningen av förfarandet redovisa för domstolen varifrån man fått de medel som är avsedda att finansiera talan.
15. Vid användning av finansiella medel som tillhandahållits av en tredjepart bör domstolen kunna vilandeförklara målet om

a) det finns en intressekonflikt mellan tredjeparten och kärandesidan och dess medlemmar,

b) tredjeparten inte har tillräckliga resurser för att uppfylla sina ekonomiska åtaganden gentemot kående som väckt kollektiv talan,

c) kärandesidan saknar de medel som krävs för att täcka de kostnader som kan uppstå om man förlorar målet.

16. I sådana fall där en kollektiv talan finansieras av en privat tredjepart, bör medlemsstaterna se till att det är förbjudet för den privata tredjeparten att

a) försöka påverka kärandesidans processuella beslut, inklusive när det gäller förlikningar,

b) tillhandahålla finansiering för en kollektiv talan mot en svarande som är en konkurrent till finansiären eller mot en svarande som finansiären är beroende av,

c) ta ut alltför hög ränta på de medel som tillhandahålls.

Gränsöverskridande fall

17. Om en tvist rör fysiska eller juridiska personer från flera medlemsstater bör medlemsstaterna se till att möjligheterna att väcka en enda gemensam talan vid en och samma domstol inte bortfaller på grund av nationella prövningsvillkor eller regler om begränsningar i talerätten för utländska grupper av kående eller företrädande organ med ursprung i andra nationella rättssystem.

18. Varje företrädande organ som en medlemsstat på förhand har gett officiellt bemyndigande att väcka företräddartalan bör ha rätt att vända sig till domstol i den medlemsstat vars domstolar är behöriga att pröva frågan om kollektiv skada.

IV. SÄRSKILDA PRINCIPER FÖR KOLLEKTIV PRÖVNING AV ANSÖKNINGAR OM FÖRBUDSFÖRELÄGGANDE

Ändamålsenliga förfaranden vid ansökningar om förbuds förelägganden

19. Domstolarna och de behöriga offentliga myndigheterna bör behandla ansökningar om föreläggande som ges in för att få till stånd ett upphörande eller ett förbud mot överträdelser av rättigheter som garanteras enligt unionsrätten med all vederbörlig skyndsamhet, i förekommande fall inom ramen för påskyndade förfaranden, i syfte att förhindra att skada uppstår till följd av överträdelserna i fråga.

Effektiv verkställighet av förbuds förelägganden

20. Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga sanktioner som kan riktas mot en förlorande svarande för att säkerställa att förbuds föreläggande faktiskt följs, däribland betalning av ett fast belopp för varje dags dröjsmål eller något annat belopp som föreskrivs i nationell lagstiftning.

V. SÄRSKILDA PRINCIPER FÖR KOLLEKTIV PRÖVNING AV ERSÄTTNINGSAKTSPRÅK

Sammansättning av kändesidan med tillämpning av principen om frivillig medverkan (opt-in)

21. Kändesidan bör sättas samman på grundval av ett uttryckligt medgivande från de fysiska eller juridiska personer som hävdar att de har lidit skada ("opt-in"-principen). Varje undantag från denna princip, enligt lag eller domstolsbeslut, bör motiveras i vederbörlig ordning med hänvisning till skäl som rör en sund rättskipning.
22. Medlemmar av kändesidan bör kunna lämna denna när som helst innan ett slutligt domstolsavgörande har meddelats eller saken har avgjorts på något annat bindande sätt, med förbehåll för samma villkor som gäller för en part som vill dra tillbaka en individuell talan. Detta bör inte innebära att möjligheten att driva saken i någon annan form går förlorad, förutsatt att det inte undergräver en sund rättskipning.
23. Fysiska eller juridiska personer som gör gällande att de har lidit skada i samma masskadesituation bör kunna ansluta sig till kändesidan när som helst innan dom meddelas eller saken avgörs på något annat bindande sätt, förutsatt att det inte undergräver en sund rättskipning.

24. Svaranden bör informeras om kändesidans sammansättning och om eventuella förändringar i denna sammansättning.

Kollektiv alternativ tvistlösning och förlikning

25. Medlemsstaterna bör se till att parterna i en tvist som rör en kollektiv skada uppmuntras att lösa frågan om ersättning i godo eller utanför domstol, såväl inför rättegången som under tvistemålsbehandlingen, med beaktande av kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område ⁽¹⁾.
26. Medlemsstaterna bör se till att kollektiva prövningsmöjligheter i domstol kompletteras med lämpliga former av kollektiv alternativ tvistlösning som hålls tillgängliga för parterna före och under processen. Tillämpningen av sådana lösningar bör vara beroende av samtycke från parterna i målet.
27. En eventuell preskriptionsfrist för kraven bör avbrytas från det att parterna enas om att försöka lösa tvisten med hjälp av ett alternativt tvistlösningsförfarande och åtminstone till dess att en av eller båda parterna uttryckligen drar sig ur detta förfarande.
28. Lagligheten av det bindande resultatet av en kollektiv uppgörelse i godo bör prövas av domstolarna med hänsyn till skyddet av samtliga inblandade parter intressen och rättigheter.

Juridisk representation och advokatarvoden

29. Medlemsstaterna bör se till att advokatarvoden och metoden för att beräkna dessa inte skapar incitament att driva tvister som är onödiga med hänsyn till parternas, eller någon av parternas intressen.
30. Medlemsstaterna bör inte tillåta resultatbaserade arvoden som riskerar att skapa sådana incitament. De medlemsstater som undantagsvis tillåter resultatbaserade arvoden bör införa lämpliga nationella regler om sådana arvoden i mål som inbegriper kollektiv prövning, i synnerhet med beaktande av rätten till full ersättning för kändesidans medlemmar.

Förbud mot straffskadestånd

31. Ersättning som beviljas fysiska eller juridiska personer som lidit skadat i en masskadesituation bör inte överstiga den ersättning som skulle ha kunnat utverkas inom ramen för

⁽¹⁾ EUT L 136, 24.5.2008, s. 3.

en individuell talan. Det är särskilt angeläget att förbjuda straffskadestånd som leder till att käranden överkompenseras för sina skador.

Finansiering av kollektiv prövning av ersättningsanspråk

32. Utöver de allmänna principerna för finansiering bör medlemsstaterna se till att det, med avseende på privat tredjepartsfinansiering av kollektiv prövning av ersättningsanspråk, är förbjudet att basera eventuell ersättning som betalas till finansören eller ränta som uttas av denne på det belopp som parterna förlikats om eller på den ersättning som utdömts, såvida inte finansieringsarrangemanget har reglerats av en offentlig myndighet för att säkerställa parternas intressen.

Kollektiva uppföljningsåtgärder

33. På rättsområden där en offentlig myndighet har bemyndigats att fatta beslut som fastställer att en överträdelse av unionslagstiftningen har ägt rum bör medlemsstaterna se till att kollektiv prövning som regel inleds först efter det att den offentliga myndigheten definitivt har avslutat eventuella förfaranden som inleddes innan den civilrättsliga talan väcktes. Om den offentliga myndighetens förfaranden påbörjas efter det att en kollektiv talan har väckts bör domstolen undvika att meddela ett avgörande som skulle stå i strid med ett beslut som övervägs av den offentliga myndigheten. För detta ändamål kan domstolen vilandeförklara målet med kollektiv prövning till dess att den offentliga myndighetens förfaranden har avslutats.
34. Medlemsstaterna bör i fråga om följdförfaranden se till att personer som gör gällande att de har lidit skada inte hindras från att begära ersättning på grund av att talfrister eller preskriptionstider löper ut innan den offentliga myndigheten har avslutat sina förfaranden definitivt.

VI. ALLMÄN INFORMATION

Register över mål med kollektiv prövning

35. Medlemsstaterna bör upprätta ett nationellt register över mål med kollektiv prövning.
36. Det nationella registret bör vara tillgänglig utan kostnad för alla berörda på elektronisk väg eller på annat sätt. Via de webbplatser på vilka registren offentliggörs bör det finnas

tillgång till fullständig och objektiv information om tillgängliga metoder för att få ersättning, inklusive tvistlösning utanför domstol.

37. Medlemsstaterna, med bistånd från kommissionen, bör sträva efter att garantera enhetlighet i den information som samlats in till registren och kompatibilitet mellan registren.

VII. KONTROLL OCH RAPPORTERING

38. Medlemsstaterna bör ha genomfört de principer som fastställs i denna rekommendation i sina nationella system för kollektiv prövning senast den 26 juli 2015.
39. Medlemsstaterna bör samla in tillförlitlig årsstatistik om antalet förfaranden för kollektiv prövning utanför eller i domstol samt information om parterna i, föremålet för och utfallet av dessa förfaranden.
40. Medlemsstaterna bör på årlig basis meddela den information som samlats in i enlighet med punkt 39 till kommissionen, första gången senast den 26 juli 2016.
41. Kommissionen bör utvärdera genomförandet av rekommendationen utifrån praktiska erfarenheter senast den 26 juli 2017. Därvid bör kommissionen särskilt bedöma dess inverkan på möjligheterna till rättslig prövning, rätten till ersättning och behovet av att förhindra rättegångsmissbruk samt på den inre marknadens funktion, små och medelstora företag, konkurrenskraften i Europeiska unionens ekonomi och konsumenternas förtroende. Kommissionen bör även utvärdera om det vore lämpligt att föreslå ytterligare åtgärder för att konsolidera och stärka den övergripande strategi som avspeglas i rekommendationen.

Slutbestämmelser

42. Denna rekommendation bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 11 juni 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande